

βεστάτω μνήμης χάριν τὸν ἡρώων
σὺν τῷ ἀνδριάντι ἐκ τῶν ἰδίῳν
κατεσκευάσα

P. 37, n° 40. Lettre d'Antonin le Pieux aux magistrats, au sénat et au peuple de Balboursa. La titulature seule de l'empereur est conservée (année 158), ainsi que la fin de la lettre impériale.

P. 39, n° 52. A Balboursa.

175)

Λ]ούκιον Ἰούλιον Φαβία Μαρ[εῖνον
Κ]αικίλιον Σίνπλικα τεσσάρων ἀ]ν
δρῶν ὀδῶν ἐπιμελητὴν, χειλι[αρ]
χον πλατύσημον στρατιωτῶ]ν
λεγιῶνος δ' Σκυθικῆς ταμίαν
καὶ ἀντιστράτηγον ἐπαρχείας
Μακεδονίας ἀγορανόμον στρα
τηγὸν

Personnage connu (*C. I. L.*, IX;
4965).

P. 39, n° 53.

176) Β]αλβουρέων
ἢ βουλή κα[ι
ὁ δῆμος ἐ[τεί]
μ[η]σεν Τ. Μ[άρ]
κιον Κουιρ[εῖ]
να Δηιοταρι
ανὸν χειλι[αρ]
χον λεγιῶνο[ς]
[κ]β' Πρειμιγενε[ί]
ας υἱὸν Μαρκί
ου Τιτιανοῦ ἐ
πάρχου σπειρῶν
χειλιάρχου λε
γιῶνων β' πρι
μιπείλοου
κτίστοου
τῆς πόλεως

P. 41, n° 60. Oenoanda. Très longue inscription funéraire. Elle donne toute la généalogie de la défunte. Des fragments en ont déjà été publiés (Petersen, *Reisen in Lykien*, II, p. 130 et suiv.). J'en citerai seulement les passages suivants :

P. 44, col. II, l. 40 et suiv.

177)

[Ἡ] το[ῦ]
δευτέρου Λικινν[ίου Μου]
σαίου θυγάτηρ [Λικιννί]
α[Μαξίμα γα]με[ῖτα]ι τοῖ ἐ
ξαδέλφ[ω τῷ] τοῦ Λ[ι]κιννί
ου Θεῶν[τος] καὶ τῆς Τατίου
υἱῷ Μαξίμω καὶ ἐπιγαμεῖται
[Ἰ]ουλίῳ Ἀντωνείνω τῷ γενο
μένῳ ἐπαρχῶ σπειρῆς πρῶ
της Κελτιβήρων χειλιάρχῳ
λεγεῶνος τετά[ρ]τη[ς Σ]κυθι
κ[ῆ]ς, υἱῷ Γαίου [Ἰου]λίου Δημο
σθένους ὅς ἐγένετο χειλί
αρχος λεγεῶνος Σιδη[ρᾶς] καὶ ἔ
παρχος εἴλης ἐβδόμης Φρυ
γῶν, ἐπίτροπος αὐτοκράτ
ρος Τραιανοῦ ἐπαρχείας Σι
κελίας καὶ τῶν συντελου
σῶν νήσων καὶ μετὰ τοῦτο
Λυσιάρχης

P. 44, III, l. 5.

178)

Ἀπὸ τῆς Κλαυδίας Ἀμμιανῆς
Δρυαντίλλης καὶ Σουλπικί
ου Πολλίωνος συνκλητικῶ
Σουλπίκιος Ἰούστος ὁ ἀνθυ
πατεύσας Λυκίας καὶ Παμφυ
λίας καὶ Σουλπίκιος Πωλλί
ων ὁ πρεσβεύσας συν